

УКРАЇНСЬКИЙ ТИЖНЕВИК

НОВИЙ ШЛЯХ

THE NEW PATHWAY UKRAINIAN WEEKLY LE NOUVEAU CHEMIN HEBDOMADAIRE UKRAINIEN

Україна пам'ятає – Світ визнає!

Ukraine Remembers – The World Acknowledges!

Голодомор 1932-1933 років

Четвер, 17 листопада 2011, Рік 81, Число 45 • Thursday, November 17, 2011 Volume 81, Number 45

Ukraine's Ex-PM Tymoshenko Likely to Remain in Jail

Kyiv (AP) - Efforts to free former Ukrainian Prime Minister Yulia Tymoshenko from prison through the domestic legal system are almost certainly doomed and she is likely to remain in prison for many months, her lawyer said on November 14.

Serhiy Vlasenko charged that President Viktor Yanukovich is intent on keeping the top opposition leader in prison to bar her from elections.

"Tymoshenko is a very personal issue for Yanukovich. It's very emotional: she is his personal, political enemy," Vlasenko told a small group of foreign reporters in Tymoshenko's office in central Kyiv. "And according to the logic of Mr. Yanukovich, the enemy must be in jail."

Vlasenko said parliament, dominated by Yanukovich loyalists, this week will likely kill a bill that would turn her crime into a less serious economic misdemeanor and allow her release. He also predicted that an appeals court, which will hear her case next month, would uphold the conviction. The appeals process usually takes up to two months, he said.

Tymoshenko is pinning her hopes on eventually getting the verdict

overturned by the European Court of Human Rights, but Vlasenko said it may take some 10 months or even much longer for the Strasbourg court to make a ruling in that case.

Furthermore, it remains unclear whether a decision by the European court would be legally binding in Ukraine. Tymoshenko's spokeswoman, Marina Soroka, said if the Strasbourg court were to rule that Tymoshenko's right to a fair trial was violated, she would have to be released from jail.

But Andriy Kozlov, an independent legal expert, said that while Ukraine's Supreme Court would be required to review the case, it won't necessarily be obliged to overrule the decision by the local courts.

Meanwhile, Tymoshenko is suffering from severe back pain, according to Vlasenko, but the authorities are refusing to let her be examined and treated at a medical facility outside her detention centre that would have the necessary medical equipment and expertise. The pain is so severe, Vlasenko said, that Tymoshenko was unfit to be questioned, but was nevertheless interrogated while lying in bed in her jail cell last week.

Завершені переговори про асоціацію

Київ і Брюссель завершили переговори щодо Угоди про асоціацію, які продовжувалися 4 роки.

Під час останнього, 21-го раунду переговорів 11 листопада у Брюсселі сторони узгоджували невирішені питання, винісши за рамки переговорів делегацій лише одне питання, яке вимагає вирішення на високому політичному рівні, повідомили в місії України при ЄС.

"За підсумками раунду сторони врегулювали усі питання переговорного процесу за винятком формулювань, які потребують вирішення на політичному рівні. Зокрема, йдеться про положення щодо європейських прагнень і європейської перспективи", – говориться у повідомленні.

Досягнуті домовленості відкривають шлях для відповідних

технічних процедур з підготовки Угоди про асоціацію до підписання, підкреслюють у місії України при ЄС.

Як повідомлялося, переговорну делегацію з українського боку очолив заступник міністра закордонних справ Павло Климкін, з європейського боку – керуючий директор з питань Європи і Центральної Азії Європейської служби зовнішньої діяльності Мирослав Лайчак.

Раніше, 20 жовтня, європейський комісар з питань торгівлі Карл де Гюхт і перший віце-прем'єр України Андрій Клюєв заявили про закінчення переговорів у частині створення глибокої і всеосяжної зони вільної торгівлі.

Київ і Брюссель почали переговорний процес щодо Угоди про асоціацію у березні 2007 року.

Власенко: Тимошенко не може піднятися з ліжка

Адвокат экс-прем'єр-міністра Юлії Тимошенко Сергій Власенко 14 листопада назвав зловживаннями проведення слідчих дій з Тимошенко в СІЗО.

Він заявив, що не розуміє, навіщо потрібно було слідчим 10 і 11 листопада проводити слідчі дії з Тимошенко, якщо вона не має можливості навіть встати з ліжка.

"Я оцінюю це як зловживання тим становищем, в якому зараз перебуває Тимошенко", – заявив депутат журналістам.

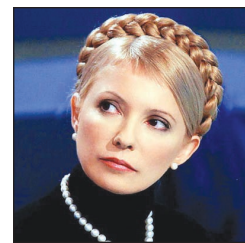
Він зазначив, що якби Тимошенко перебувала не за ґратами, а на волі, то слідчий не наважився б проводити слідчі дії, коли "людина лежить, припустімо, з температурою 37,5".

Власенко також додав, що експрем'єр вже протягом 10 днів не має можливості піднятися з ліжка.

Відповідаючи на запитання журналістів, чи відомо йому про плани проводити слідчі дії 14 листопада, Власенко сказав, що йому

про це нічого не відомо, і додав, що спробує того дня відвідати Тимошенко в СІЗО, якщо "стан здоров'я дозволить їй, як мінімум, пересуватися".

Раніше Державна пенітенціарна служба повідомила, що експрем'єр-міністр Юлія Тимошенко відмовилася від лабораторного дослідження крові в СІЗО. У повідомленні йдеться, що зараз стан здоров'я експрем'єра контролюється медперсоналом Київського слідчого ізолятора.

Юлія Тимошенко

CANADA

Ukrainian Canadian Museum Awaits OK

By Brent Wittmeier,
Edmonton Journal,
November 13, 2011

Work could start next month on long-delayed plans to build a new Ukrainian Canadian museum and archive after city councillors consider renewing Edmonton's \$3-million contribution to the project.

A non-profit group bought the historic Pendennis Hotel and adjacent Brighton Block in 2003 in hopes of creating a new home for the Ukrainian Canadian Archives & Museum of

Alberta, now located at 95th Street and 110th Avenue.

HIP Architects and David Murray Architect created a design which features a modern glazed structure emerging from the existing Edwardian-era building on Jasper Avenue east of 97th Street.

Their plans won the 2006 Canadian Architect Award of Merit. The city pledged \$3 million to the scheme, but that agreement expired and the facility was never built because funding from

Continued on page 3

Новий Шлях

The New Pathway Publishers, Limited
145 Evans Ave., Suite 210,
Toronto, Ont., M8Z 5X8 Canada

Publications mail agreement No. 40005756

Моральне право української діаспори

Йосиф Сірка

“Мене теж непокоїть політика Міністерства освіти, котре проводить деукраїнізацію в Україні, а саме зменшення вжитку української мови та викривленням правдивої історії України”.

Ераст Гуцуляк, почесний консул України в Канаді
(з листа до президента В. Януковича)

Ще кілька тижнів тому президент України В. Янукович під час зустрічі з українською діаспорою у Бразилії запрошував вихідців з України словами: “Приїжджайте в Україну, там зараз цікаво жити”. Він обмінявся навіть з українцями Бразилії дарунками.

Українська еміграція у Бразилію почалася 120 років тому. Президент Бразилії підписав закон, згідно з яким 24 серпня оголошено національним днем української громади у Бразилії – на знак визнання вкладу українців у розбудову країни. Про українську 500-тисячну громаду Бразилії ще на початку року появилася у Дніпропетровську книга відомого журналіста й письменника Фіделя Сухоноса “Ріо-де-Україна”. В. Янукович міг на власні вуха й очі переконатися, що українці Бразилії протягом 120 років зберегли не тільки свою мову, але й культуру, поряд з тим, що вони знають і португальську та є сумлінними громадянами Бразилії. Ще недавно перо Ф. Сухоноса знайомило українців також з великою українською діаспорою США, яка цілком по-іншому влаштувалася на цьому континенті. Бразилійську та канадську українську еміграцію об’єднує те, що українські поселенці отримували тут поля та ліси, які розчищали та обробляли і тим причинилися до розбудови цих країн. Сьогодні українська діаспора Бразилії ще й далі працює переважно у сільському господарстві (близько 80%), а канадські українці вже із фермерства перейшли в науку, бізнес та індустрію, і лише мала частка залишилася у сільському господарстві. Об’єднує українську діаспору взагалі любов до праці, любов до своєї релігії (православної і греко-католицької), до своєї мови, культури й історії – те, про що і сам президент України не дуже знає, оскільки Церкву він підтримує Московську, а мову обіцяє українцям чужу.

Під сучасну пору українські громади можна знайти не тільки в Канаді, Аргентині, Бразилії, США, але й по всій Європі, бо тікають люди вже не з тої причини, що у XIX ст., але тому, що в Україні запанувало політичне хамство, яке дозволило прийти до влади людям, що дбають лише про власні прибутки. Олігархи та чужинці, в кишенях

яких не тільки український паспорт, але й паспорти інших країн, де і тримають свої нагробовані або нечесно придбані капітали, не дбають, що висококваліфіковані спеціалісти покидають Україну, щоб десь у світі заробити на прожиття або щоб знайти суспільство, де панує політична культура і верховенство права.

Українська діаспора становить понад 20 мільйонів колишніх та сучасних вихідців з України і українських етнічних земель. Щомісяця діаспора “вливає” в економіку України суми доларів, які далеко перевершують позики Міжнародного Валютного Фонду. Коли б українські заробітчани, діаспорні родичі припинили посилати щомісяця десятки мільйонів доларів на підтримку рідних, то бідність в Україні зростає подвійно.

Якщо взяти під увагу те, що є такі країни, які налічують по 2-5 мільйонів населення, а користаються повною національною свободою, то боляче робиться при погляді на Україну, в якій треба боротися за те, щоб почути українське слово по телебаченню або по радіо, а про друковане слово вже й не згадуємо.

До прикладу, двомільйонна Словенія має своє телебачення, радіо, газети, книжки – все словенською мовою, незважаючи на те, що живуть тут і хорвати, і серби та ін. У Словенії нікому не спаде на думку вимагати, щоб запроваджувати тут другу державну мову, бо сусіди їх не розуміють. Але це не тільки мала Словенія шанує своє, так роблять албанці і Прибалтійські країни, яких за територією та чисельністю населення можна порівнювати з областями України. Всі ці держави також мають свої діаспори, які досить гармонійно живуть і спілкуються із країнами свого походження.

І тут нам потрібно замислитись, чому українська діаспора так активно допомагає Україні матеріально, але дуже слабо духовно?! Звичайно, можна перерахувати конференції, зустрічі з президентом, Фонд Яцика та пересилання десятків тисяч книжок у різні бібліотеки України, завезення комп’ютерів, гуманітарної допомоги і т. ін. Духовно в розумінні моральному, щоб підтримати дух боротьби за своє, яке тепер окупаційна влада нищить швидкими темпами.

Міністр освіти Дмитрій Табачнік вже вкотре показав своє антиукраїнське, імперське обличчя і залишається надалі в уряді Януковича, який мав би дотримуватися Конституції, а не вигаданих “теорій” про те, що так “історично склалося”. Навіть людина, що має дуже мало інформації про історію України, знає, що в Україні “історично” не складалося, але її історично окупували і окупувають досі. Спочатку вдавалися до окупації території, а тепер, коли існує незалежна Україна у певних кордонах, то її окупувають російськими найрізно-

манітнішими виданнями, російським радіо, телебаченням та кінофільмами, різними сайтами, які позначають, що українські, але з російською мовою (згідно зі статистичними даними в Україні видають лише 10% журналів, 30% газет і 56% книжок українською; частка українського мовлення у програмах восьми (українських?) найрейтинговіших телеканалів у сукупності становить лише 22%, в радіофері спілкуються українською лише 4% – притому понад 50% населення спілкується українською). Тому абсурдно звучить з вуст міністра речення, що в його мовній програмі “права людини поставлені на чільне місце”. Дуже можливо, що пан Табачнік українців не вважає людьми, тому й не бере до уваги їхні права!

Міністр освіти, науки, молоді та спорту Табачнік відомий своїми антиукраїнськими ненауковими теоріями та висловами, але відвертий шлях на русифікацію України він відважився оприлюднити в інтерв’ю журналові “Обрати внимание” (Зверни увагу). Він хоче змусити держслужбовців вивчати імперську мову. Якщо він так дбає про майбутню “конкурентоспроможність” українців (і російськомовних), то чому б не орієнтуватись на вивчення китайської, яка, без сумніву, має перспективу не тільки в Україні, але й у цілому світі, бо вже тепер нею розмовляють майже півтора мільярда людей?!

В інтерв’ю журналові Д. Табачнік зазначив, що “безглуздо і аморально відмовлятися від того, що в нашій країні склалося історично”. І це сказала особа, яка вважає себе істориком. Тут слід таки чітко сказати, щоб “авторитет” міністра не заводив людей в оману – в Україні історично не склалося те, що його, з ласки Москви, поставили міністром – його свідомо поставили на це місце, щоб зруйнувати українську освіту і спрямувати вивчення історії на спільний підручник з окупантом.

Історія України є яскравим доказом того, що з вільної нації, з її мови може зробити шовіністична окупаційна влада, яка не зуміла знищити

українську мову за час царської імперії і за час кривавої червоної імперії. Отже, не “історично склалося”, а за допомоги різних указів, циркулярів, постанов ЦК КПСС про боротьбу з українським буржуазним націоналізмом (мабуть, українці є єдиною у світі нацією, які не мають власної буржуазії, але мають буржуазний націоналізм). Тепер шовіністична пропаганда займається демагогією про російськомовний народ, якого нема, але є живуча шовіністична мрія – зрусифікувати Україну. Фраза про “права людини” у безправній країні є лише окомилуванням та відверненням уваги від дискримінації українців у незалежній Україні та від втягування українців у московсько-азіатське ярмо.

ЗМІ на Заході щодня приносять інформації про тисячі студентів у Лондоні (Великобританія), в Монреалі (Канада), які протестують проти підвищення оплати за навчання, про сотні мирних демонстрантів, які окупували площі перед фінансовими центрами в різних містах світу – вимагають змінити соціальну несправедливість. А українська діаспора мовчить, коли україножер-міністр запроваджує явно імперську політику, яка має знищити не тільки українську мову, але й державу. Можна зрозуміти студентство в Україні, бо студентка, яка квітами ткнула Табачнікові в лице, змушена була залишити університет.

Діаспора має не тільки моральне право, але й обов’язок протестувати проти того курсу, який започаткував міністр уряду Януковича. Діаспора повинна голосно і чітко сказати президентові, що людські права в Україні стосуються і українців, бо вони були вже людьми тоді, коли починалося людство. На лист почесного консула України в Канаді Ераста Гуцуляка президент може не зреагувати, але якщо до Києва надійдуть мільйони листів на адресу Президентської Адміністрації з вимогою звільнити україноненавистника-міністра, то, може, хоч один лист і дійде до Януковича!

Не вистачає мати моральне право – його потрібно і використати!

Карпати Травел

Airline tickets: Aerosvit, LOT, KLM etc.
Vacations and Cruises
Invitation and Travel Insurance
Parcel, Money Transfer, Video Transfers
BEST PRICES - BEST SERVICE

121 Runnymede Rd. Toronto, Ont. M6S 2Y4
416-761-9101 karpatycanada@yahoo.com

letters, tips, ideas?

send them to

npweekly@look.ca

Inauguration of Spirit Lake Internment Interpretive Centre

La Ferme, Quebec: The official inauguration of Spirit Lake Internment Interpretive Centre, the first such Centre of its kind to open in Canada, will take place on Thursday, November 24, by invitation only, with a reception

to follow. Among the special guests will be representatives of the federal, provincial and municipal governments, representatives from Montreal, Quebec City as well as, the surrounding cities and towns of La Ferme, including

Part of the display area at the Spirit Lake Internment Interpretive Centre

Women and children unjustly interned at Spirit Lake internment camp, circa 1915 (from the documentary film *Freedom Had A Price*)

Rouyn-Noranda and Val d'Or.

Since the Centre's opening to the general public on June 28, 2,500 visitors have visited the historical site in La Ferme, situated in the Abitibi-Temiscamingue region, 8 km from Amos. The Centre, established at a cost of 1.2 million dollars, was made possible with a major grant from the Canadian First World War Internment Recognition Fund set up by the Canadian government and administered under the Shevchenko Foundation.

Spirit Lake was the second largest of 24 internment camps set up during Canada's first national internment operations of 1914-1920. The Spirit Lake internment site, which was open from January 13, 1915 and closed on January 28, 1917, has had significance for Quebec, as many of the 1,200 unjustly interned at Spirit Lake were taken from Montreal and area. It has been in the distant memory of the Montreal Ukrainian population in particular for decades. Ground setting research on Spirit Lake was begun over thirty years ago during the production of Yuriy Luhovy's documentary films *Ukrainians in Quebec* and *Freedom Had A Price*. The Centre depicts a story of immigration and the unexpected and

often painful challenges that confront immigrants coming to a new land.

During the three-year process of building the Centre, Camp Spirit Lake Corporation, a non-profit organization consisting of 9 board members chaired by James Slobodian, has received full support and cooperation from the surrounding communities, businesses, municipal councils in the Abitibi-Temiscamingue region as well as, support from Montreal and Quebec City. The success of this project is a testament to the co-operation with the francophone population of Quebec that deems it imperative to learn about the history of their region and the people that settled it. The support of various businesses in the area greatly contributed to the completion of the work and is allowing the operation of the Centre all year round. Spirit Lake Internment Interpretive Centre is welcomed as an important cultural-educational institution sharing with the general public and informing future generations the history of one aspect of Canada's early development.

For further information call: 1-819-727-(CAMP) 2267, visit the web site: campspiritlake.ca, or go on Facebook: [campspiritlake](https://www.facebook.com/campspiritlake) and click on "like".

**Чи Ви потребуєте
допомоги адвоката?
Ми можемо Вам
допомогти.**

Тарас Грицина Петро Гамівка

Подзвоніть до нас за приємною і професійною обслугою

Bloorcourt Professional Centre, 1081 Bloor Street West, Suite 200

(416) 532-8006

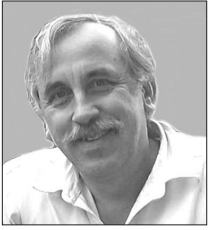
Д-р Зеня Било
Дентист

Повна стоматологічна обслуга
Ласкаво запрошуємо нових пацієнтів
Працюємо в суботу

**2175A Bloor St. West
Toronto, Ontario**

416.767.3413

The View From Here

By Volodymyr Kish

A Rant on Being Ukrainian

Before you proceed to reading this column any further, be forewarned that below, rather than one of my usual analytical dissections of some contemporary Ukrainian issue, you will find a shameless rant, based on emotion, disappointment, frustration, anger, bias and impractical idealism. From time to time, virtual “psychological” steam builds up pressure inside my mind until it “blows” and a rant ensues. So, if you are averse or sensitive to criticism of your lukewarm commitment to things Ukrainian, stop reading this now and go turn on some mindless program on TV. I am in one of my, as my younger daughter calls it, “Captain Ukraine” moods.

The generator of all this “steam” this time is the harsh reality in modern day Canada that makes up the vast majority of Ukrainian Canadians who couldn’t give a rat’s *zadok* about whether Ukrainian identity and culture continues to exist in this country. The impressive achievements of our immigrant forbearers are crumbling away into oblivion, and most of their descendants couldn’t care less. Our ancestors here built hundreds if not thousands of churches, halls, schools and cultural centres. They organized large numbers of choirs, dance groups, drama clubs, organizations and cooperatives. They published countless newspapers, books, journals and other publications. They raised millions upon millions of dollars to support the Ukrainian cause both in Canada and in Ukraine.

So what do most of their children and grandchildren think about all that? Why, mostly nothing, nothing at all! They are too busy satisfying their cravings for a prestigious ego-boosting job, bigger house, a more expensive car, a European cruise, a golf club membership and a nice wine cellar. They are too busy living and enjoying the successful dream that their immigrant parents sacrificed so much to provide them. Regrettably, the immigrant parents never dreamed that in doing so, their children would turn their backs on the culture and history that produced them.

Those younger generations, traded in their parents’ culture for the modern, consumerist, “hip” and mostly passive mass culture of North America. They appropriated as their own the seductive cornucopia of hard driving rock music, Hollywood escapism, mass television,

commercial sports, video games, conspicuous consumption and a disdain for things historical, classical or folkloric. They live for the present and think little if anything at all of the historical forces and events that created them. They would think nothing of spending a couple of hundred dollars for a night out on the town, or to buy the latest high-tech toy, but ask them for a small contribution to pay for some Ukrainian cultural endeavour or to cover the annual dues to a Ukrainian organization, and they do Scrooge proud.

Too many Ukrainian Canadians have too little respect for their Ukrainian roots. Every one of us is the sum of not only our own experiences, but to some measure, our parents’ experiences, their parents’ experiences, and so on into the distant mists of history. To ignore that legacy of acquired experience as embodied in the culture of our ethnos is to reject a vital piece of what makes us who we are. It is to reject our parents’ and ancestors’ values and their life’s worth.

Too many Ukrainian Canadians have too easily accepted the propaganda of our historical enemies and the attitudes of Western European culture that have sought to propagate the myth that Ukrainian art, culture, language, music, philosophy, politics and other contributions to civilization have somehow been inferior and less worthy than those of other nations or ethnic groups. Anyone who undertakes a serious study of Ukraine’s legacy in these fields invariably discovers the opposite.

There is an incredible richness, variety and beauty to be found when we explore our roots. Look beyond the *varenyky* and the *hopak*, the clichés and the over-used and over-propagandized standard portrayals of who we are and were, and you will discover a vibrant and immensely interesting history embroidered with aesthetic and artistic treasures that will amaze you.

By all means, be what you want to be in life, but let the “being” include being Ukrainian.

You don’t need to be fanatic about it, you don’t need to be a “Captain Ukraine”, but take the trouble to find that magic trove of riches that is the legacy of a thousand years of Ukrainian civilization, and make time to enjoy it and appreciate it together with the Canadian side of your identity.

Tut I Tam

By Dr. Myron Kuropas

As I Write This...

As I write this, Yulia Tymoshenko, former Prime Minister of Ukraine, sits in jail, sentenced to seven years of imprisonment by what most believe was a kangaroo court.

Protests were heard from Washington, DC and Ottawa to Brussels. Even Moscow was upset. Moscow? Yes, Moscow, Yulia’s erstwhile partner in her alleged misdeeds while presiding over a natural gas deal. Fined the equivalent of \$188 million in damages, Yulia faces more charges from the Yanukovich regime in the months ahead.

How could the Orange Revolution have gone so terribly wrong? How could Viktor Yushchenko, Tymoshenko’s compatriot during a transcendent moment in modern Ukrainian history, have turned on her so egregiously? I was part of the official US delegation to President Yushchenko’s inauguration in January 2005. I was in the diplomatic stands when over a million people from all over Ukraine braved the cold, and stood motionless as the new President spoke of his hopes for the future. The crowd was chanting “Yushchenko, Yushchenko”. Today, his popularity is less than 5%.

The former President took no sides during the 2010 runoff election between Tymoshenko and Yanukovich. He advised the Ukrainian people to vote for “none of the above.” Yanukovich beat Tymoshenko by a mere 3 percent. At Tymoshenko’s subsequent trial, Yushchenko was a prosecution witness.

In a column titled “Ukraine Returns to a Dark Past”, *Speigel Online* reporter Erich Follath asked Yushchenko about the Tymoshenko verdict. “I don’t see a show trial”, he said. Claiming that he was a work horse while Yulia was more of a “show horse”, Yushchenko claimed that maintaining power was her ultimate goal. After he testified, the judge asked Yulia if she had any questions for the witness. “No” said the defendant, “I wouldn’t want to destroy the last illusion of our Orange Revolution”. “They didn’t deign to look at each other,” writes Follath. “This is the Ukrainian dream couple in a Ukrainian version of Danny DeVito’s *The War of the Roses*: In the final scene, amidst their ruined relationship and shards of broken glass, Ukraine is the real loser.”

Is the Tymoshenko melodrama finally over? *Russia Watch* correspondent Jim Brooke seems to think so. In his column titled “Ukraine’s Faded Evita”, he suggests that the salad days of the Orange Revolution have long since faded. Polls show her popularity has been severely damaged. “In Kyiv before the verdict, writes Mr. Brooke, “everyone I asked seems to have tuned out Yulia and her three month trial.” I don’t believe it. I don’t believe we’ve

heard the last of Yulia.

As I write this, Dmytro Tabachnyk still holds the grandiose title of Minister of Education, Science and Sports in Ukraine, a big job for a little man. Tabachnyk has denied that the Holodomor was genocide. He continues to rewrite history textbooks for the lower grades to make them more in keeping with Russian elementary school textbooks. Tabachnyk continues to intimidate university rectors.

Last October, Tabachnyk’s ham-fisted curtailment of academic freedom was a topic of discussion during a conference sponsored by the Kyiv-Mohyla University. “Universities cannot be barricaded,” declared John Tefft, US Ambassador to Ukraine. “They play a leading role in society.” Stanislav Nikolayenko, Ukraine’s Minister of Education from 2005 to 2007, stated that “without freedom and democracy in Ukraine’s universities, there will be no Ukraine.” Gigi Tevzadze, Rector of the Iliia Chavchavadse University in Tbilisi, Georgia, explained the different understandings of university autonomy between the West and former Soviet republics. “Autonomy in the latter still means government interference,” he said. “Fear remains a fundamental problem in Ukraine not only in education, but also in society as a whole”, declared Rev. Dr. Borys Gudziak, Rector of the Ukrainian Catholic University, Lviv.

As I write this, Viktor Yanukovich remains President of Ukraine. His scheduled October trip to Brussels to discuss European integration was cancelled by the European Union. This led some Regionnaires to suggest embracing the “Russian Bear”. Why not? Same language, same religion, same culture. Why leave one’s comfort zone?

As I write this, Russian Prime Minister Vladimir Putin is preparing the ground for a Eurasian Union, a trade bloc, to compete with the European Union. Vlad wants to restore Russia to its past imperial status. Without Ukraine, that is impossible.

As I write this, Europe itself is on the brink of collapse. The United States is preoccupied with its own economy. Ukraine is not even on their radar screen.

So where do we go from here? Suggestions: continue to keep Yanukovich’s feet to the fire by engaging Canadian governmental support; have faith in Ukraine’s youth. I have just read Ihor Bardyn’s “Newsletter” reviewing thirty years of the Canada-Ukraine Parliamentary Program. It is young people-interns like those involved with CUPP who represent the future of Ukraine, not the troglodytes destroying Ukraine today. Ukraine is a survivor nation. Ukraine will rise again! -

УКРАЇНСЬКИЙ ТИЖЕННИК
НОВИЙ ШЛЯХ
THE NEW PATHWAY UKRAINIAN WEEKLY LE NOUVEAU CHEMIN SEMBODADAIRE UKRAINIEN

To subscribe, call
416-960-3424

Learning Over Lobster

By Natalie Witiuk

On October 26, 2011, twelve young people from across Canada greeted one another at Pearson Airport in Toronto for the first time. They were about to depart on a five-day *educational excursion* to Nova Scotia, organized by the Paul Yuzyk Institute for Youth Leadership. These participants embarked to learn about the Ukrainian experience at the Canadian Museum of Immigration at Pier 21 in Halifax, Nova Scotia's Ukrainian Canadian legacy, intercultural understanding, and much, much more! Within hours, the group arrived in Lunenburg where they explored the Fisheries Museum, observed the reconstruction of the Bluenose II, and tried their hand at fishing. Although some caught more fish than others, it was clear that every one of the students would return home with new ideas, informed perspectives and a renewed commitment to strengthening the Ukrainian organizations they came from.

The students shared their stories and backgrounds over freshly caught lobster (a new experience for most of them), and learned that they came from 8 different cities: Edmonton, Regina, Saskatoon, St. Catharines, Toronto, Sudbury, Ottawa and even Kyiv, Ukraine. These participants were anxious to learn about one another and the roles they play in the communities and organizations they came from.

On the second day of the excursion, sharing and dialogue continued, but were heavily influenced by the places visited. At the Canadian Museum of Immigration at Pier 21, the students participated in an immigration simulation exercise which provided insight into their ancestors' immigration experience upon arriving in Canada. After Pier 21, the focus of the trip shifted towards building leadership capacity in the Ukrainian community by learning from, and learning about other cultures or heritage-based communities. The students participated in a cultural exchange program with the Indian Brook School - a First Nations school that teaches Mi'kmaq language and culture to students as part of its curriculum. By experiencing first-hand how this school has addressed the challenge of educating young people in the Mi'kmaq community, the visiting students gained insight into how their own organizations might keep people engaged and invested in their community. The second day in Halifax concluded with a community dinner where the students had the opportunity to connect with members of the Ukrainian-Canadian Association in Halifax - a small but passionate group of Ukrainian-Canadian families in the Halifax-Dartmouth area who

have found ways to actively celebrate and promote their heritage despite their limited numbers.

On the third day of the excursion, the students visited Peggy's Cove. After taking in the beautiful view and the brisk sea breeze, they were off to Dartmouth to visit the Black Cultural Centre of Nova Scotia. Dr. Henry Bishop delivered a lively presentation about the importance of embracing and maintaining different forms of cultural expression such as language, music and dance. They were captivated by "Dr. B's" engaging account of his journey to realize the importance of his cultural roots. At the end of the trip, many of the participants shared that it was the visit to the BCC that inspired them to get more involved in their Ukrainian community at home. This day ended with a more informal cultural experience - a *ceilidh* (traditional Gaelic social gathering) in Blues Mills, where the students shared their Ukrainian culture with others by performing traditional Ukrainian songs and dances for the residents of this rural community.

The next day started in Sydney, Nova Scotia. The students visited the Fortress of Louisbourg, and drew parallels between the expulsion of the Acadians who inhabited the area and that of the resettled Ukrainians of "Zakerzonnia" in Poland. In the afternoon, the participants got a taste of the type of work that Ukrainian immigrants found when they came to Canada. The students visited the Glace Bay Miner's Museum and walked through old mine tunnels with hard hats and walking sticks to navigate the mine, where in some areas was barely 4 feet tall! The day concluded with a cross-cultural seminar at Cape Breton University (CBU) where Dr. Marcia Ostaszewski, along with her colleagues from CBU, discussed different communities and cultures on Cape Breton, and allowed the students to actively participate in Gaelic and Mi'kmaq activities such as a *smudge* ritual practice.

On the final day of the trip, the students attended *Liturgy* at Holy Ghost Ukrainian Catholic Church, and then visited nearby St. Philip's African Orthodox parish. The trip ended with a wrap-up session that pulled together all of the lessons learned through the different experiences the students had shared over the last 5 days. They discussed their new insights, and shared ideas about how they'd like to get more involved in their Ukrainian communities. Most importantly, they talked about how they could help one another with initiatives they'd like to see in their communities, and build strong ties with one another that will last and be remembered for much longer than their delicious lobster dinner!

1 - In front of the Canadian Museum of Immigration at Pier 21

2 - All smiles as the group concludes their journey with a wrap-up session in the Ukrainian Catholic Men's Club Room at Holy Ghost Church in Sydney, Nova Scotia

3 - Students visit the "Vitayemo" Immigration Memorial in Halifax, commemorating 100 years of immigration of Ukrainians to Canada

4 - Smudge Ritual: Students experience traditional Mi'kmaq cultural practices at Cape Breton University

ОГОЛОШЕННЯ

the richest soil
the best harvest
the biggest lie
the best kept secret
millions perished

HOLODOMOR COMMEMORATION

Saturday November 26, 2011 at 11:00 am
Dormition of Mother of God Ukrainian Catholic Church
3625 Cawthra Rd., Mississauga

Ukrainians were starved to death by the Soviet regime led by Joseph Stalin. All grain and food was forcibly seized and the borders were shut. In little more than a year, a quarter of the population perished. This crime of genocide is known as the Holodomor. On November 26 we remember the forgotten.

Ukrainian Canadian Congress - Toronto Branch
Ukrainian Canadian Congress - Ontario Provincial Council

Christmas with the
KYIV CHAMBER CHOIR

MYKOLA HOBDYCH, *Conductor*

Don't miss the 20th anniversary concert tour of
this world-renowned, award-winning Choir.

3:00 p.m. Sun. Nov. 27 **TORONTO** concert
KOERNER HALL — THE ROYAL CONSERVATORY, 273 BLOOR ST. WEST
BOX OFFICE: 416-408-0208 or www.rcmusic.ca

7:30 p.m. Thurs. Nov. 24 **OTTAWA** concert
7:30 p.m. Fri. Nov. 25 **KITCHENER-WATERLOO** concert
7:30 p.m. Sat. Nov. 26 **ST. CATHARINES** concert
www.ticketweb.ca

"The Kyiv Chamber Choir achieved perfection —
a remarkable performance."
—NEW YORK POST

"The Kyiv Chamber Choir —
what singers they are!"
—WASHINGTON POST

"Hear what the critics & audiences were raving about."
—CBC RADIO

"Just one word — superb."
—CLASSICAL 96.3 FM

TICKETS, GROUP TICKETS & CONCERT
INFORMATION CALL PCI, TOLL-FREE:
1-877-266-2557

CONCERT INFORMATION:
www.platinumconcerts.com

PHOTOS BY ROMAN PETRIW

Різдвяна Містерія

Група «Світло»
під патронатом Катебри св. Володимира

Субота 17го грудня
4:00 г. і 7:00 г.
Runnymede United Church
432 Runnymede Road
(на північ від вул. Блур)

Квитки: \$20.00
(для дітей вхід безкоштовний)

Квитки продаються:
• в Кредитові спілці
«UCU»
2397 Bloor St W
416.762.6961
• При вході

Інформації:
416.294.7853

СИСТЕМИ ТА СЕРВІС НАЙВИЩОЇ ЯКОСТІ

LENNOX
Innovation never felt so good.™

SNAP!
FINANCIAL!

COOL
SAVINGS
REBATE

OPA
Ontario Power Authority

Кондиціонери •
Системи опалення
Встановлення, справа, сервіс

Форнеси
Бойлери
Кондиціонери
Водонагрівачи

Receive up to
\$1200 Rebate
with the purchase of a qualifying
Lennox System*

SEPTEMBER 12 to DECEMBER 02, 2011
to be purchased and installed.
Paperwork & claim submission
deadline by December 16, 2011.

HEATING • AIR CONDITIONING LTD
sipco
CLIMATE SPECIALISTS

Сімейний бізнес з 1958

<http://www.sipcogroup.ca>
83 Six Point Rd,
Toronto M8Z 2X3

416 **232.2375**

Львівський студент змусив світ заговорити про Голодомор

Галина Терещук

Львів – У Львові вшанування роковин Голодомору в Україні 1932-1933 років розпочали акцією, присвяченою пам'яті оунівця Миколи Лемика, який змусив світ заговорити про штучний голод в Україні. Тодішній 19-річний студент Львівського Університету на знак протесту проти голоду в Україні вбив у Львові радянського дипломата та емісара спецслужб.

Невелика група львів'ян зібралась 23 жовтня біля будинку, в якому колись розташовувалося радянське консульство. Саме тут 22 жовтня 1933 року студент Львівського Університету, оунівець Микола Лемик застрелив радянського дипломата та емісара спецслужб Алексея Майлова, виконавши наказ ОУН. Це був протест молодої людини проти штучного голоду у Великій Україні. Студентові вдалося привернути увагу закордонних ЗМІ до мільйонів невинних жертв Голодомору.

Далекий родич Миколи Лемика **Ярослав Лемик** зауважив, що ОУН для здійснення операції обрала саме Миколу.

“ОУН для операції потрібно

Микола Лемик

було підібрати інтелігентного, розумного чоловіка, щоб він здався поліції, поведився мудро на суді. Бо, звісно, було зрозуміло, що вироком буде смертна кара. Потім його змінили на довічне ув'язнення з огляду на молодий вік студента”, – розповів Ярослав Лемик.

На початку Другої світової війни, восени 1939 року, Миколу Лемика було звільнено, і він очолив Східну Похідну Групу ОУН. Та 70

років тому, у жовтні 1941 року, його арештували гестапівці і розстріляли у Миргороді, на Полтавщині. Донині не відоме місце вічного спочинку Миколи Лемика і день його смерті. За словами Ярослава Лемика, можливо, у радянських та німецьких архівах можна було б знайти правду про загибель оунівця.

УГКЦ не залишалась осторонь під час Голодомору

Однак ще до вчинку українського націоналіста Українська Греко-Католицька Церква інформувала світ про штучний голод у Великій Україні. Згідно з архівними документами, українські емігранти Німеччини, Чехії, Франції, Канади на поминальних службах молились за жертв Голодомору.

У грудні 1932 року першими про голод в Україні Митрополита Андрея Шептицького поінформувало Закордонне бюро Української радикально-демократичної партії у Празі. Митрополит одразу зреагував листом, створив бюро, яке збирало матеріали та дані про голод, щоб

інформувати міжнародну спільноту про цю жахливу трагедію. В Галичині створили комітет допомоги голодуючим, але усі продукти, які збирали люди, радянська влада конфіскувала за Збручем.

У липні 1933 року Митрополит Андрей Шептицький написав Пастирське Послання “Україна у передсмертних судорогах”, інформуючи світ і Ватикан, що українці вмирають голодною смертю.

У звіті папського посланця, який влітку 1933 року відвідав радянську Україну, села, де голодували люди, мовиться, що ситуація в Україні дуже складна, що з приходом зими від голоду може померти 12 мільйонів людей.

29 жовтня 1933 року в Галичині був оголошений день національної жалоби і протесту. У Святоюрському соборі відбулося Богослужіння, на якому молились за невинно убієнних українців. Але польська влада після вбивства українським націоналістом Миколою Лемиком радянського дипломата заборонила масові заходи, встановила цензуру у пресі, щоб уникнути ускладнень у відносинах з СРСР. Про це свідчать численні матеріали Львівського обласного архіву.

Підтримайте обізнаність про Голодомор!

Конгрес Українців Канади розпочинає збіркову кампанію 2011 на Фонд обізнаності про Голодомор

Конгрес Українців Канади проголошує збіркову кампанію 2011 р. у підтримку обізнаності та навчання про Голодомор.

Вже розробляються плани з підготовки вшанування 80-ліття Голодомору у 2012-2013 рр., і ми продовжуємо примножувати досягнення української громади у підняті рівня обізнаності та досягненні ширшого визнання цього геноциду.

“Досягнення на сьогоднішній день є прямим результатом щедрої фінансової підтримки нашої громади. Наша робота, однак, далека від завершення, – заявила голова Всеканадського комітету з ознайомлення з Голодомором Конгресу

Українців Канади Ірина Мицак. – Ми повинні освідомити набагато більше канадців про те, що Голодомор був геноцидом українського народу, і це повинно служити нагадуванням майбутнім поколінням у відверненні майбутніх злочинів проти людства”.

Ваш внесок у Фонд обізнаності про Голодомор Конгресу Українців Канади підтримає:

- завершення документування свідчень очевидців Голодомору і дальшу розробку інтернет-сторінки www.holodomorsurvivors.ca;
- вдосконалення навчальних матеріалів про Голодомор і забезпечить навчальну підготовку для вчителів

публічних, католицьких та приватних шкіл по цілій країні.

Давайте продовжувати відкривати правду про Голодомор!

Складіть Ваші пожертви сьогодні!

Україна пам'ятає! Світ визнає!

Всі пожертви повинні виписуватись на Харитативно-Освітній Фонд Конгресу (UCC Charitable and Educational Trust) з поміткою “Фонд обізнаності про Голодомор” (Holodomor Awareness Fund). Будь ласка, надсилайте Ваші чеки до

Конгресу Українців Канади за адресою: 203-952 Main Street, Winnipeg, MB, R2W 3P4.

Пожертви також можна скласти через інтернет: www.ucc.ca

Let's continue to reveal the truth about the Holodomor!

Make your donation today!

Ukraine remembers! The World Acknowledges!

All donations should be made payable to the UCC Charitable and Educational Trust with the designation of Holodomor Awareness Fund.

Керівник програми – Любомира Матвіяк

Радіопрограма “Поступ” у прямому ефірі

Щонеділі 8-10 год. вечора на хвилях FM 88,9 (CIRV)

Новини з України та світу
Інтер'ю та дискусії

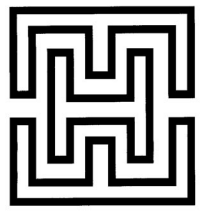
Замовляйте у нас музичні вітання, привітайте піснею Ваших рідних та друзів

Tel.: 416-671-1805 Fax: 416-628-5156 lyubomyram@yahoo.com

Відвідайте вебсторінку

Новий Шлях

www.infoukes.com/newpathway

Два поети – дві долі, два світи, одна Україна

30 вересня у Торонтській галереї КУМФу розпочало новий осінній сезон літературно-мистецьке об'єднання "Слово", що діє при Науковому Товаристві ім. Т. Шевченка. Літературний вечір було присвячено творчості Марти Тарнавської та Ліни Костенко.

У першій частині вечора були представлені поетичні твори відомого україномовного автора з Філадельфії Марти Тарнавської. Професор Максим Тарнавський, що є сином п. Тарнавської, розповів про життя та творчу діяльність поетеси, які він охарактеризував одним влучним визначенням – надмірність. Справді, надмірність географічних обширів визначає життєві мандрівки Марти: народившись у 1930 р. у Львові, вона

поета: зосереджено-врівноважений, виражено-філософічний і водночас сповнений глибокого почуття і пристрасного прагнення особисто осмислити найтрагічніші суперечності буття. Творчість Марти Тарнавської здобула високу оцінку читачів та критики у багатьох країнах світу, її поезії перекладено іншими мовами. В Україні про неї з найвищою пошаною писали такі авторитети, як Валерій Шевчук і Григорій Костюк. Зокрема, останній відгукнувся про М. Тарнавську словами: "Вона – поет філософської думки й одночасно терпкої іронії, вона – поет трагічних ситуацій і одночасно глибоко ліричних порухів жіночого серця... Марта Тарнавська любить і розуміє світ людини і по-

Марта Тарнавська читає свою поезію

– Дарія Даревич

Групова світлина презентантів творчості Л. Костенко. Зліва направо: Оксана Тацяк, Ірина Микитюк, Ірина Перегінець, Олена Грабовецька, Василь Ахтемійчук

разом з родиною раз у раз міняла місця проживання – Устріки Долішні, Солець над Вислою, Люблин, Зборів, далі воєнні шляхи через Лемківський край Словаччини до австрійського Зальцбургу, а по війні – за океан до Америки. Надмірність виявляється і в її освіті – вчилася у багатьох польських, українських, австрійських, американських школах, врешті, вищу освіту з бібліотекарства здобула у США. Про надмірність її таланту та творчої енергії свідчить чималий творчий доробок: книги поезій та прози, численні бібліографічні праці, методичний посібник для бібліотек, а також надзвичайно важлива анотована бібліографія англійської літературної україніки.

Все-таки Марта Тарнавська є в першу чергу поетом, при цьому – поетом найвищого гатунку. Про це красномовно засвідчили її поетичні твори, які прочитала присутня на вечорі авторка. У віршах "Запрошення", "Хвалю ілюзію", "В житті моєму теж був Бабин Яр", "Буря", "Vaе Victis" (дві останні написані під враженням подорожі в Україну у 1974 р.) та інших чітко вирисовується неповторний голос

своєму, по-новому відкриває нам його..."

Друга частина вечора була присвячена творчості Ліни Костенко, поета того самого покоління, а проте цілком іншої долі. Про життя та творчість Л. Костенко розповіла присутнім Оксана Тацяк. Ліна Костенко народилася 1930 р. на Київщині, виростала та вчилася в Києві. Здобула вищу освіту в Київському педагогічному інституті, а далі – у Московському літературному інституті. На переломі 1950-1960-х з'явилися її перші поетичні збірки "Проміння землі", "Вітрила", "Мандрівки серця". Четверта збірка "Зоряний інтеграл", що мала вийти 1963 р., була знята з друку. Активний учасник руху шестидесятників, Ліна Костенко відмовилася від самоцензури і не пішла на компроміс з владою. Через те з другої половини 1960-х аж до кінця 1970-х вона була змушена писати до шухляди. Лише у 1977 р. з'являється її наступна збірка поезій "Над берегами вічної ріки", а далі – нові й нові твори. Чи не найвище її досягнення – історичний роман у віршах "Маруся Чурай" – у 1987

р. був удостоєний Шевченківської премії. Саме з уривком з "Марусі Чурай" ознайомила слухачів Олена Грабовецька. Зі зразками типової для Костенко громадянської лірики ("Доля", "Ода життю") виступила Ірина Перегінець. Василь Ахтемійчук прочитав два фрагменти з недавно опублікованого першого прозового твору Костенко – роману (чи, вірніше, щоденника-хроніки) "Записки українського самашедшого", про який в Україні не вщухають запеклі дебати. Нарешті Ірина Микитюк розчулила ліричною поезією про кохання. Прикрасили презентацію і цікаві аудіо- та відеоматеріали, особливо вразила декламація неповторного Богдана Ступки.

По закінченні вечора мимоволі

спало на думку порівняння двох надзвичайно талановитих поетів – Марти Тарнавської та Ліни Костенко. Костенко, що виросла в Україні на шевченківському ґрунті, продовжила таку ще живу українську традицію поета-пророка, поета – голосу і сумління нації. Тарнавська, що за велінням долі сформувалася як особистість у західному світі, сприймає свою місію як поета інакше – схопити, зрозуміти, осмислити та озвучити таємниці буття. Такі різні – силі таланту, силі поетичного слова, мовленого однією – українською – мовою.

Дарія Даревич,
пресовий референт НТШ

Best DRUG MART

Безкоштовна доставка ліків додому

2150 Bloor Street West, Toronto, Ontario

416-769-6946

Ми розташовані у тому самому приміщенні, що раніше

SWANSEA TRAVEL INC.

- квитки на різні авіакомпанії в усі частини світу
- поїздки на Флориду та Карібські острови
- круїзи
- медичне забезпечення для подорожуючих та відвідувачів з України та інших країн
- оформлення запрошень для приїзду до Канади рідних та знайомих
- пересилка грошей

260 Durie Street, Toronto Tel. 416.604.7787 e-mail:lvadyka@rogers.com

З діяльності Світового Конгресу Українців

Участь президента СКУ у Річних загальних зборах Української Кооперативної Ради Канади

15 жовтня 2011 р. президент Світового Конгресу Українців (СКУ) Євген Чолій узяв участь у Річних загальних зборах Української Кооперативної Ради Канади (УКРК), які відбулися за участю 26 делегатів із 6 кредитових спілок з Торонто, Вінніпегу і Саскатуну у приміщенні Українського Національного Об'єднання Канади в Торонто, Канада.

У ході зборів президент СКУ Євген Чолій виголосив привітання, в якому побажав УКРК на чолі з її президентом Ольгою Шевель плідної праці в майбутньому та поінформував учасників про діяльність СКУ в розбудові українського громадського життя в діаспорі та в захисті людських і національних прав українців в Україні та за її межами, а також привернув увагу до останніх тривожних подій в Україні.

Євген Чолій подякував українським кредитівкам за фінансову підтримку діяльності СКУ і нагородив грамотами Клубу президента СКУ "за вагомий фінансовий внесок для підтримки діяльності СКУ" Українську Кредитову Спілку "Будучність" та Українську Кредитову Спілку з Торонто і пригадав про внесок Української Народної Каси "Дежарден" у Монреалі, якій він вже вручив таку грамоту.

У зборах також узяв участь голова Української Світової Кооперативної Ради СКУ Ігор Ляшок, який привітав присутніх з досягненнями за попередній рік і розповів про стан українських кредитових спілок у світі.

1 – Зліва направо: Е. Чолій, Я. Пришляк, Н. Віток, Т. Підзамецький та І. Ляшок
2 – Зліва направо: П. Коваль та Е. Чолій
3 – Зліва направо: Д. Ленарчик та Е. Чолій

Виступ президента СКУ з нагоди відзначення у Монреалі річниці створення УПА

16 жовтня 2011 р. президент Світового Конгресу Українців (СКУ) Євген Чолій виступив з промовою перед учасниками відзначення у Монреалі річниці створення Української Повстанської Армії.

Євген Чолій висловив признання воякам усіх українських формацій, які боролись за незалежність України, та звернув увагу на причини створення Української Повстанської Армії і особливості її боротьби з нацистською Німеччиною і більшовицьким Радянським Союзом.

На завершення Євген Чолій наголосив на останніх тривожних подіях в Україні та на тому, що сьогоднішні часи вимагають великої жертвової праці для захисту державності та основних принципів демократії в Україні.

Зустріч президента СКУ з директором Бюро демократичних інституцій та людських прав ОБСЄ Джанезом Ленарчиком

3 листопада 2011 р. у Варшаві, Польща, відбулась зустріч президента Світового Конгресу Українців (СКУ) Євгена Чолія з директором Бюро демократичних інституцій та людських прав Організації з безпеки та співробітництва в Європі (БДІЛП ОБСЄ) Джанезом Ленарчиком.

Це вже друга цього року зустріч, під час якої сторони обговорили низку актуальних для української спільноти питань, насамперед про зниження в Україні рівня демократії та порушення людських прав і свобод, про тиск на політичну опозицію і засоби масової інформації та про проблеми, порушені у спільному висновку Венеціанської комісії та БДІЛП ОБСЄ щодо Законопроекту "Про вибори народних депутатів України". Також ішлося про проблеми української меншини в Росії, що, зокрема, стосуються ліквідації Федеральної національно-культурної автономії українців Росії, чия справа тепер перебуває в Європейському Суді з прав людини у Страсбурзі, та про справу щодо ліквідації Об'єднання Українців Росії.

Президент СКУ закликав директора БДІЛП ОБСЄ і далі вимагати від владних структур України дотримання принципів демократії та звільнення з-під арешту провідника опозиції Юлії Тимошенко і экс-міністра внутрішніх справ Юрія Луценка, здійснювати моніторинг законопроекту про вибори та забезпечити участь міжнародних спостерігачів від ОБСЄ у парламентських виборах 2012 р. в Україні. Разом з тим Євген Чолій наголосив на важливості спостереження за ліквідаційними процедурами відносно Об'єднання Українців Росії.

Зустріч президента СКУ з Павлом Ковалем

3 листопада 2011 р. у Варшаві, Польща, пройшла зустріч президента Світового Конгресу Українців (СКУ) Євгена Чолія та голови делегації Європейського Парламенту до Комітету парламентського співробітництва ЄС-Україна Павела Ковалю.

Євген Чолій наголосив на важливості інтеграції України в європейські структури та закликав Європейський Союз до кінця грудня 2011 р. підписати з Україною Угоду про асоціацію, яка, маючи велике значення для обох сторін, є надзвичайно важливою для майбутнього розвитку України як європейської демократичної держави.

Окрім цього, Євген Чолій звернув увагу на повідомлення прес-аташе представництва Євросоюзу в Україні Давіда Ступіка від 1 листопада цього року про виділення на реформування конкретних галузей в Україні 180 мільйонів євро, які вона, однак, отримає тільки тоді, коли зможе довести серйозність своїх намірів втілювати ці реформи. Зважаючи на це, президент СКУ закликав не стримувати фінансування проектів неурядових інституцій, що спрямовані на зміцнення демократичного суспільства.

У ході зустрічі Євген Чолій також закликав Європейський Парламент робити детальний моніторинг процесу підготовки Закону "Про вибори народних депутатів України".

На завершення говорилось про чергове XVII Засідання Комітету парламентського співробітництва ЄС-Україна, яке відбудеться 24-25 листопада 2011 р. в Києві.

Світовий Конгрес Українців